

Even voorstellen: mijn naam is Ernst Kleisterlee, ik ben 70 jaar oud en sinds enkele jaren met pensioen. Mijn arbeidzame leven heb ik in de publieke sector doorgebracht, waaronder 15 jaar als ambtenaar voor de gemeente Rotterdam. In de jaren '80 en '90 ben ik veel in deze zaal geweest!

Vandaag sta ik hier om te praten over de behoefte aan collectieve huisvesting voor ouderen. Ik wil bij u bepleiten, dat de gemeente daartoe twee acties onderneemt:

- (1) grond en/of vastgoed ter beschikking stellen tegen een sociale prijs;
- (2) in de prestatie-afspraken met woningcorporaties opnemen, dat zij jaarlijks ruimte maken voor de realisatie van enkele collectieve woonvormen voor 55 plussers.

In dit verhaaltje onderbouw ik de behoefte aan zulke woonvormen verder.

Met het ouder worden, zo merk ik, raak ik weer meer aangewezen op andere mensen. Mijn lichamelijke en geestelijke vermogens gaan achteruit, en mijn sociale netwerk krimpt: de collega's die ik vroeger had zijn er niet meer, mijn familie is over heel Nederland verspreid geraakt, van mijn oudste vrienden en kennissen zijn er al enkele gestorven, en steeds meer ervan worden ziek. Op wie kan ik rekenen, als straks ook mijn mobiliteit achteruit gaat, en ik voor praktische en geestelijke zaken steeds meer steun nodig ga hebben? Mijn burens zullen mij zeker willen helpen, maar ook zij zijn druk met eigen carrière, kinderen, zorg voor familie etc. Hun mogelijkheden zijn beperkt.

En de overheid kan en wil niet meer optreden als 'schild voor de kwetsbaren'. Al meer dan 40 jaar zwelt vanuit de beleidsmakers de kreet aan, dat de zorg 'uit zijn voegen barst'. Die constatering leidt er bij steeds meer 55 plussers toe, dat zij zelf de handen ineen slaan, om samen vormen van aandacht, opvang en zorg te creëren. Ik sta hier vandaag voor u namens 1 van die initiatieven, de initiatiefgroep PESK. Deze groep bestaat uit een actieve kern van vier mensen, die al anderhalf jaar wekelijks bijeenkomen, en die samen een kleine woongroep voor ouderen stichten, ongeveer 15 tot 20 huishoudens groot. Wij hebben inmiddels een groep van ongeveer 25 belangstellenden op de mailinglijst verzameld, en kennis gemaakt met enkele andere initiatieven en woongroepen.

In 2023 hebben wij ons gericht op het huren van zo'n collectieve ruimte via de bestaande woningcorporaties. Wij hebben contact gelegd met vier corporaties, en met de gemeente Rotterdam. Wij vroegen om collectieve huisvesting voor ca 20 55 plussers in de sociale sector. Daarbij hebben we veel begrip en waardering ontmoet: bijna al onze gesprekspartners zien -met ons- dat 55 plussers in de toekomst steeds meer op eigen initiatief zijn aangewezen, en steunen daarom onze inzet. Ik wil hier met name de corporaties SOR en Woonstad noemen, die ons serieus ontvangen hebben. Ook gemeentelijk beleidsadviseur Annet Akkerma van de dienst Stadsontwikkeling heeft ons in dat jaar met raad en daad terzijde gestaan. Dank daarvoor!

Maar: ook de goedwillende mensen bij corporaties en de gemeente Rotterdam lopen tegen twee muren op:

(1) stagnerende bouw, mede door een gebrek aan grond, en

(2) woning-toewijzingsregels, die geen rekening houden met de behoefte aan collectieve huisvesting. Voor onze initiatiefgroep betekent dat, dat we na bijna anderhalf jaar intensief overleg nog geen enkel serieus aanbod hebben gekregen.

De gemeente kan helpen door (1) grond en/of vastgoed tegen sociale prijzen beschikbaar te stellen, en (2) de realisatie van enkele projecten voor collectieve ouderenhuisvesting in de prestatie-afspraken met woningcorporaties op te nemen.

Dank voor uw aandacht.